

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA ..2023-2027...

(skrajne daty)

Rok akademicki 2025/2026

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Aspekty prawne w produkcji kosmetyków
Kod przedmiotu*	
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Przyrodniczych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Przyrodniczych, Instytut Inżynierii materiałowej
Kierunek studiów	Nanotechnologia
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	studia stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	3 rok/ VI semestr
Rodzaj przedmiotu	Ścieżka kształcenia w zakresie: Nanomateriały w kosmetologii
Język wykładowy	Język polski
Koordinator	dr hab. prof. UR Ireneusz Stefaniuk
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr hab. prof. UR Ireneusz Stefaniuk

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
VI	15					15			3

1.2. Sposób realizacji zajęć☒ zajęcia w formie tradycyjnej☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość**1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)** (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

ZALICZENIE NA OCENĘ

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Zna podstawy prawne, etyczne, komunikacyjne i społeczne dotyczące stosowania nanomateriałów w środkach przeznaczonych do stosowania przez człowieka
C2	Zna podstawowe zagrożenia związane z nanomateriałami

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Zna podstawowe zagadnienia dotyczące norm, aspektów prawnych i środowiskowych odpowiedzialności zawodowej w nanotechnologii	K_W011
EK_02	potrafi przewidywać i oceniać potencjalne zagrożenia związane z wytwarzaniem podstawowych nanomateriałów w kosmetologii i ich praktycznym zastosowaniem	K_U08
EK_03	rozumie potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych w zakresie nanotechnologii	K_U015
EK_04	przedstawienia konsekwencji wykorzystania nanomateriałów i nanotechnologii w życiu codziennym uwzględniając aspekty norm	K_K03

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Regulacje prawne dotyczące kosmetyków w RP w latach 1918 – 2017. Regulacje prawne w okresie II RP. Regulacje prawne w latach 1945-2022 Kosmetyki w systemie prawnym Unii Europejskiej. Dyrektywa kosmetyczna w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących produktów kosmetycznych - 76/768/EWG. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1223/2009 z 30 listopada 2009 r. Analiza pojęcia produkt kosmetyczny. Definicja – produkt kosmetyczny. Definicja – produkt medyczny – leczniczy. Podstawowe definicje z zakresu prawa kosmetycznego zawarte w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1223/2009 z 30 listopada 2009 r: producent, dystrybutor,

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

importer, użytkownik końcowy, udostępnienie rynku, wprowadzenie do obrotu, wycofanie z rynku, wycofanie od użytkowników końcowych. System jakości wytwarzania kosmetyków

Norma zharmonizowana PN - EN ISO 22716:2009: Pracownicy. Pomieszczenia, Urządzenia. Surowce i opakowania. Produkcja. Wyroby gotowe. Systemy jakości. Procesy pomocnicze.

. Bezpieczeństwo produktów kosmetycznych Wymagania prawne dotyczące składu kosmetyków. Zakaz stosowania substancji niedozwolonych. Stosowanie w produktach kosmetycznych substancji podlegających ograniczeniom. Śladowe ilości substancji niedozwolonych do stosowania w produktach kosmetycznych. Testy na zwierzętach – zakres regulacji.

Oznakowanie produktów kosmetycznych. Informacje obowiązkowe. Dodatkowe ostrzeżenia. Oznakowania produktów kosmetycznych wynikają z innych aktów prawnych

Wprowadzenie produktu kosmetycznego do obrotu na rynek UE. Nadzór i kontrola publiczno - prawna nad rynkiem produktów kosmetycznych. Działalność instytucji kontrolnych w zakresie nadzoru nad rynkiem produktów kosmetycznych. Sankcje prawne za wprowadzenie na rynek produktu, który nie spełnia wymagań określonych w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1223/2009 z 30 listopada 2009 r.

B. Problematyka ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Normy i wymagania prawne dotyczące składu kosmetyków
Kosmetyki w systemie prawnym Unii Europejskiej
Wprowadzenie produktu kosmetycznego do obrotu na rynek UE

3.4 Metody dydaktyczne

Np.:

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną, metody kształcenia na odległość

Ćwiczenia: analiza tekstów z dyskusją, metoda projektów (projekt badawczy, wdrożeniowy, praktyczny), praca w grupach (rozwiązywanie zadań, dyskusja), gry dydaktyczne, metody kształcenia na odległość

Laboratorium: wykonywanie doświadczeń, projektowanie doświadczeń

WYKŁAD Z PREZENTACJĄ MULTIMEDIALNĄ UZUPEŁNIANY E- LEARNINGIEM, ZAJĘCIA W GRUPACH, PROJEKT PRAKTYCZNY

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
Ek_01	Obserwacja w trakcie zajęć, referat,	W, Z.PROJ.
Ek_02	obserwacja w trakcie zajęć, referat,	W, Z.PROJ.

Ek_03	obserwacja w trakcie zajęć, referat,	W, Z.PROJ.
Ek_04	obserwacja w trakcie zajęć,	W, Z.PROJ.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Zaliczenie przedmiotu potwierdzi stopień osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów kształcenia. Weryfikacja osiąganych efektów kształcenia kontrolowana jest na bieżąco w trakcie realizacji zajęć. Ocena uzyskana z zaliczenia przedmiotu pozwoli ocenić stopień osiągniętych efektów. Weryfikacja efektów kształcenia z wiedzy i umiejętności przekazanej przez nauczyciela odbywać się poprzez kolokwia, sprawozdania, aktywność na zajęciach i udział w dyskusji. Weryfikacja efektów kształcenia zajęć bez udziału nauczycieli odbywać się będzie na podstawie oceny z przygotowania studenta do ćwiczeń laboratoryjnych. Weryfikacja kompetencji społecznych odbywać się będzie poprzez aktywność na zajęciach i udział w dyskusji

Wykład: zaliczenie bez oceny na podstawie uzyskanego zaliczenia z projektu i ćwiczeń oraz zaliczonego testu wielokrotnego wyboru i z pytaniami otwartymi z głównych treści programowych. Możliwość korzystania z własnych notatek. Obecność na co najmniej 60 % wykładów.

Projekt:

forma zaliczenia: zaliczenie z oceną na podstawie wykonanego projektu

dost. (51 - 60)% pkt,

+dost. (61 - 70)% pkt,

dobry (71 - 80)% pkt,

+dobry (81 - 90)% pkt,

bardzo dobry (91 - 100)% pkt.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	4
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	41
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	3

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	-----
zasady i formy odbywania praktyk	

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Communication from the Commission of 2 February 2000 on the precautionary principle[COM(2000) 1 final – Not published in the Official Journal] (Komunikat Komisji z dnia 2 lutego 2000 r. dotyczący stosowania zasady ostrożności [COM(2000) 1 wersja ostateczna – nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym]), www.eur-lex.europa.eu

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 200/60/WE ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. L 327 z 22.12.2000)

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów (Dz. U. L 312 z 22.11.2008)

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych- IED (Dz. U. L 334 z 17.12.2010)

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, L 197, www.eur-lex.europa.eu

Dyskusja krajów UE na temat nanomateriałów – marzec 2013, Punkt konsultacyjny do spraw REACH i CLP Ministerstwa Gospodarki, www.reach-info.pl

Erechemla A., Zalecenia jako forma określania wymogów prawa ochrony środowiska, „Przegląd Prawa Ochrony Środowiska” 2011 nr 1

Falkner R., Breggin L., Jaspers N., Pendergrass J., Porter R.D., International coordination and cooperation: the next agenda in nanomaterials regulation, w: G.A. Hodge, D.M. Bowman, A.D.

Maynard (red.) International Handbook on Regulating Nanotechnologies, Edward Elgar Publishing, Cheltenham and Northampton 2010

Fiedler F., Reynolds G., Legal Problems of Nanotechnology: An Overview, 3 S. Cal. Interdisc. L.J. 593(1994)

Hunton&Williams LLP, Developments in nanotechnology regulation in Europe, European Union 2013 29 July, www.hunton.com

Jurewicz M., Prawne aspekty nanotechnologii, „Ekonomia i Zarządzanie” 2013 nr 2

Literatura uzupełniająca:

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie aspektów regulacyjnych nanomateriałów (2008/2208(INI), (2010/C 184 E/18), www.eur-lex.europa.eu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 września 2007 r. w sprawie instytucjonalnych i prawnych skutków stosowania instrumentów, tak zwanego „miękkiego prawa” (soft law)(2007/2028(INI)), Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C187E/75

Rodewald D., Foltynowicz Z., Nanoodpady jako nowy rodzaj odpadów potencjalnie zagrażających środowisku, „Archiwum Gospodarki Odpadami i Ochrony Środowiska” 2011 t. 13, nr 2

Rozporządzenie (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, (Dz.U. L 353 z 31.12.2008)

Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), (Dz.U. L 136 z 29.5.2007)

Sprawozdanie ogólne w sprawie REACH, Bruksela 5.2.2013, COM(2013) 49 final, s. 15, www.eur-lex.europa.eu

Sprawozdanie w sprawie aspektów regulacyjnych nanomateriałów (2008/2208(INI)), Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, dokument z posiedzenia, PE418.270v02-00, www.europarl.europa.eu

Szponder D.K., Nanomateriały w środowisku – korzyści i zagrożenia, www.profuturo.agh.edu.pl

Zalecenie Komisji z dnia 18 października 2011 r. dotyczące definicji nanomateriału. Tekst mający znaczenie dla EOG, (Dz. U. L 275 z 20.10.2011)

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej

